

نویسنده: بریس گرین «Bryce Green».

منبع و تاریخ نشر: کمان دریم «2022-08-14».

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

هیچ بهانه ای برای تاریخ تحریف شده رادیو عمومی ملی در مورد تهاجم ایالات متحده به افغانستان وجود ندارد.

No Excuse for NPR's Distorted History of US Invasion of Afghanistan

رادیو عمومی ملی باید تصویر واضح تری از وقایع تاریخی ارائه دهد تا زمینه مناسبی را برای شنوندگان خود فراهم کند و از مشروعیت بخشیدن به سیاست های مستمر و به شدت مخرب ایالات متحده با ترویج اسطوره های رسمی دولتی جلوگیری کند.

NPR should present a clearer picture of historical events to provide proper context for their listeners, and to avoid legitimizing the ongoing, massively destructive policies of the United States by promoting official state mythology

سربازان ایالات متحده برای یورش به خانه یک خانواده در جنوب شرقی افغانستان در 7 نوامبر 2002 آماده می شوند. (عکس: اسکات نلسون/گتی ایماژ)

*****

در بخش اول از سلسله گزارش های مربوط به افغانستان، **استیو اینسکیپ** « Steve Inskeep » مجری برنامه NPR (دبرنامه صبح، 22/5/8) با **محمد یعقوب** مجاهد وزیر دفاع فعلی افغانستان مصاحبه کرد. در معرفی **محمد یعقوب**، اینسکیپ در روند خبر به پدر **یعقوب**، رهبر سابق طالبان، **ملا محمد عمر** اشاره کرد: "او رهبر بود که از تحویل دادن **اسامه بن لادن** در سال 2001 به مقامات دولت ایالات متحده امتناع کرد، امتناعی که منجر به حمله ایالات متحده شد".

در نسخه یا برنامه آنلاین این مقاله، NPR «رادیو عمومی ملی» نوشت: «**ملا محمد عمر** همچنین به **اسامه بن لادن** در افغانستان پناه داد و از تحویل رهبر القاعده خودداری کرد، زمانی که ایالات متحده پس از 11 سپتامبر از او خواست که اسامه را تحویل دهد».

این خطی که طالبان «از تحویل دادن **اسامه بن لادن** خودداری کردند» و این که «به حمله ایالات متحده منجر شد»، اگرچه بخشی از زمان بندی پذیرفته شده جنگ است، اما تحریف فاحش تاریخ است. حقیقت تقریباً برعکس است: طالبان مکرراً پیشنهاد دادند که **بن لادن** را کنار بگذارند و فقط درخواست های **جورج دبلیو بوش** را برای موافقت فوری و بدون قید و شرط بدون بحث رد کردند.

اینجا هیچ مذاکره ای وجود ندارد"

سلسله وقایعی که منجر به تهاجم ایالات متحده به افغانستان شد، اخیراً در مقاله ای در امور جاری توسط **ناتان رابینسون** (Nathan Robinson) و **نوام چامسکی** (Noam Chomsky) (22/3/8) با عنوان "ما به افغانستان چه بدهکاریم؟".

حتی قبل از 11 سپتامبر، طالبان - که قبلاً یک رابطه "عمیقاً مناقشه برانگیز" با القاعده داشتند - مکرراً تمایل خود را برای همکاری با ایالات متحده در کشاندن **بن لادن** به دست عدالت نشان دادند. **وکیل احمد متوکل**، وزیر خارجه پیشین طالبان به الجزیره (11/11/9) گفت که سال ها از کانال های غیررسمی برای ارائه راه هایی برای «حل و فصل مسئله **اسامه**» استفاده کرده اند. **متوکل** گفت: «یکی از این پیشنهادها، تشکیل دادگاهی متشکل از سه کشور یا چیزی تحت نظارت سازمان کنفرانس اسلامی [OIC] بود».

رابرت گرنیر، رئیس سابق ایستگاه **سیا** در **پاکستان**، دریافت این پیشنهادها از سوی ایالات متحده را به الجزیره تایید کرد، اما آنها را به عنوان یک "ترفند" نادیده گرفت به گفته **گرنیر**، ایالات متحده "به طالبان و توانایی آنها برای انجام یک محاکمه مناسب اعتماد نداشت".

در پی حملات 11 سپتامبر، ایالات متحده از طالبان خواست که فوراً **بن لادن** را تحویل دهند. طالبان با پیشنهاد محاکمه **بن لادن** در صورتی که شواهدی دال بر دست داشتن وی در حملات به آنها نشان داده شود، پاسخ دادند. ایالات متحده از ارائه مدرک خودداری کرد و هرگز زمینه دیپلماتیک را رد کرد.

بوش اعلام کرد: «هیچ مذاکره ای وجود ندارد» و با وجود هشدارهای متعدد از سوی سازمان های بشردوستانه و نیروهای ضد طالبان در این کشور مبنی بر اینکه اقدامات آنها تنها به مردم افغانستان آسیب می زند، اقدام به بمباران افغانستان کرد. حتی پس از شروع ریزش بمب ها، طالبان پیشنهادات

خود را برای دست کشیدن از **بن لادن** تکرار کردند - حتی نیاز به شواهد واقعی را کنار گذاشتند . ولی ایالات متحده به هجوم خود ادامه داد و **اودیسه** [سرگردانی طولانی] 20 ساله اشغال را آغاز کرد که در سال گذشته از بین رفت .

"تسلط بر قاره اوراسیا"

کاملاً واضح است که اهداف ایالات متحده در این کشور فراتر از دستگیری بن لادن و به دست آوردن عدالت برای قربانیان 11 سپتامبر است برخی، مانند **چامسکی** و **رابینسون** ، تهاجم عجولانه آمریکا را به خونخواهی شخصی **بوش** نسبت دادند .

تلاش رادیو عمومی ملی (NPR) برای ترسیم ویا چهره دادن طالبان به عنوان آماده دفاع از **بن لادن** تا حد مرگ، توجیه ما سبق حمله ایالات متحده به یکی از فقیرترین کشورهای جهان است . برخی دیگر سیاست ایالات متحده در افغانستان را به الزامات دیرینه **ژنوپلیتیکی** برای نفوذ نظامی و کنترل منابع طبیعی جهان ردیا بی می کنند . **زیگنیو برژینسکی**، مشاور سابق امنیت ملی، معمار تله افغان، در کتاب خود به نام صفحه شطرنج بزرگ در سال 1997 نوشت: «تسلط جهانی آمریکا مستقیماً به این بستگی دارد که چه مدت و چگونه به طور مؤثر برتری آن در قاره **اوراسیا** تداوم یابد» . این کتاب حتی حاوی نقشه یک خط لوله پیشنهادی از طریق افغانستان بود .

صفوف **دولت بوش** تا حد زیادی از اتاق فکر نومحافظه کاران، پروژه قرن جدید آمریکا، بیرون کشیده شد . در [سند بنام PNAC = Project for the New American Century] در سال 2000، بمنظور هرچه بازسازی دفاع از آمریکا، این سازمان آشکارا امپراتوری خواستار ایجاد «پایگاه های رو به جلو» در آسیای مرکزی شد و آنها یعنی ایجاد این پایگاه ها را «یک عنصر اساسی در استراتژی امنیتی ایالات متحده با توجه به منافع دیرینه آمریکا در منطقه» خواندند .

از 25 عضو مؤسس (PNAC = پروژه قرن جدید آمریکا)، ده نفر از جمله معاون رئیس جمهور **دیک چنی**، وزیر دفاع، **دونالد رامسفلد**، و معاون وزیر دفاع، **پل ولفوویتز**، به کارمندان دولت بوش پرداختند . یاکه در کنار **بوش** ایستادن ؛ یک روز قبل از 11 سپتامبر، **دولت بوش** قبلاً تصمیم گرفته بود که در نهایت به افغانستان حمله کند و از **بن لادن** به عنوان بهانه استفاده کند . در 12 سپتامبر، **رامسفلد** و **ولفوویتز** در تلاش بودند تا با حمله به عراق، جنگ گسترده تری را آغاز کنند، علی رغم اینکه هیچ چیز عراق را با این حملات مرتبط نمی کرد .

جنگ غیرقانونی"

انگیزه های **دولت بوش** هر چه که باشد، واضح است که واقعیت با فرمول ساده تبلیغاتی NPR یا رادیو عمومی ملی آمریکا که طالبان به سادگی از تحویل **بن لادن** خودداری کردند، و این همان چیزی است که منجر به حمله ایالات متحده به افغانستان شد، فاصله زیادی دارد .

با این حال، باید توجه داشت که حتی در نسخه انسکیپ (Inskip) از جمله رویدادها، تهاجم ایالات متحده همچنان یک اقدام تجاوزکارانه غیرقانونی و غیرضروری خواهد بود همانطور که چامسکی و رابینسون در (8/3/22) Current Affairs نوشتند :

حملات 11 سپتامبر می توانست به عنوان یک جنایت مورد بررسی قرار گیرد . این امر عاقلانه و مطابق با سابقه بود . وقتی قانون شکنی رخ می دهد، به جای شروع جنگ با طرف های غیر مرتبط ، به دنبال عوامل آن می گردیم ....

اگر **دولت بوش** می خواست «از آمریکایی ها در برابر یک حمله تروریستی دیگر دفاع کند»، باید که شبکه جنايتکار مسئول حمله اوليه را تعقيب می کرد . اما او در عوض، خواست انتقام بگیرد و جنگی غیرقانونی را به راه انداخت که هزاران انسان بی گناه را کشت .

(چارچوب تاریخی NPR = رادیو عمومی ملی) تلاشی است برای ترسیم طالبان به گونه ای که آماده دفاع از بن لادن تا سرحد مرگ هستند و در نتیجه همدست یا حامی حملات 11 سپتامبر هستند. این تصویر نا درست در خدمت توجیه ما سبق به حمله ایالات متحده به یکی از فقیرترین کشورهای جهان است .

با وجود خروج بایدن از افغانستان پس از یک اشغال وحشیانه 20 ساله، ایالات متحده امروز به حملات خود به مردم ادامه می دهد. در اوایل سال جاری، دولت بایدن مستقیماً به وحشت 11 سپتامبر اشاره کرد تا سرقت 7 میلیارد دلاری ذخایر بانک مرکزی از افغان ها را توجیه کند. در نوعی پیچ خورده عدالت، دولت بایدن تصمیم گرفت وجوه دزدیده شده را نگه دارد و نیمی از آن را بین خانواده های قربانیان 11 سپتامبر توزیع کند.

قرار بود نیمی دیگری از این ثروت سرقت شده افغانستان در قالب کمک های بشردوستانه به افغانستان توزیع شود، هر چند که کارشناسان هشدار می دهند که این جایگزینی برای راه اندازی مجدد اقتصاد نیست. این با وجود خشم چندین خانواده 11 سپتامبر در مورد خشونت های که به نام آنها انجام شده است. با فروپاشی اقتصاد افغانستان، تقریباً کل کشور در مقیاس توده های در بدبختی فرو می رود و ایالات متحده قصد دارد آن را هرچه بدوید ترکند (FAIR.org)، 15/2/22 .

(در گزارش های آتی، NPR = رادیو عمومی ملی باید تصویر واضح تری از رویدادهای تاریخی ارائه دهد تا زمینه مناسبی را برای شنوندگان خود فراهم کند و از مشروعیت بخشیدن به سیاست های مستمر و شدیداً مخرب ایالات متحده با ترویج اسطوره شناسی رسمی دولتی اجتناب کند .

سطری در مورد نویسنده این مقاله :

رایس گرین دانشجوی دانشگاه ایندیانا/بلومینگتون است .

----- **با تقدیم سلامها «2022-08-16»**